

Borga den 5 December
1875.

Älskade ^{moder} föräldrar och systrar!

Lora längre väntade bref af den
 23/11 erhöles vi i dag. Alltså hafva de
 varit 12 dygn på vägen. En aritmetisk
 uppgift, löst, att börja med. Detta
 medan jag här väntar på Anna, som
 i afton borde återvända från Upps,
 dit hon reste den 3dennes. I går fick
 hon höra jägareföreningens kommité, i
 förgår lyftade hon vårt quartal och
 betalade räntor m.m. Jag behöfver inte
 vidlyftiga orda, för att öfvertyga Lora
 om, att Anna är frisk; åtminstone
 var det, då hon lemnade sitt hem här.
 Lora har hon med sig. De andra barnen
 ligga redan, äfvenså de äldre här i huset
 utom jag, som efter några minuter går
 för att taga emot Anna vid bangården,
 om hon kommer. — Jag måste säga,

[illegible]

Att Mamma varit skral, är vinerhjen
oroande; men med hämsdon om Man-
nas behof af stillhet och lugn, för
att kunna sofa, och den långa resan
från Paris till Cannes, våga vi hop-
pas att äfven denna gång Mammans sjuk-
dom är öfvergående och att Mamma
vid Medelhafvets lugn vågor och i
färska luft snart åter skall repa sig
och sedan Med Guds hjälp återfå
kraften i fullt mått. Målk nu äfven
Pappa och flickorna få behålla de
kraftes som ännu finnas kvar i
Edra "magra" figurer och mättnad
i sedan riktigt i lugn få njuta
och vila, för att samla ytterligare
kraften och vilkoren för en varak-
tigare helan, sedan vi jäväl behöf-
va den här i vår kalla och mörka,
och dock så kalla Nord! Medan Ni
der ha solvärme och grönska

älskade och käre Eder, njuta vi här af 20°-
23° i kold. Med Nordenskiöld kom vintern.
Hvordan vi blott emottaga denne vår
ärligen återkommande förtroget med
samma hänsyn som Nordenskiöld
mottogs här öfverant, der har gaf
vi tid att gästa. Men nu måste jag gå.
Så är nu ett dygn som jag slutade oförutlä-
rader. Och nu sitter Anna vid min sida,
och båda äro vi med tankarne hos Eder.
Men jag vill förskätta der jag i går sluta-
de. Nordenskiöld piggar upp våra unga
vetenskaps män. Det gäller nu inom de-
nas kretsar icke mindre än en vetenskap-
lig expedition till norra Asiens isiga
regioner, utförd af finska forskare på
finska folkets bekvämlighet. De som känd
vara med oss en jöden! Men derom får
en pedagog icke drömma. Vår lilla är
att lägga grundstenen, är ut och är in,
på hvilken andra, af ett yngre släkte,
skola uppstå hus och dygmedel vid-
ga blicker och öppna utrymten. Norden-
skiöld är ju en gammal Borgå-gymna-
st. Här i detta salar, under gubben

af ena sidan är förtroget och öfverant. Brorsten vill jag för min del påminna

B² leorning, har har inhemtat sina för-
sta grunder, för mogna studier i de
vetenskapen, som nu öppnat för ha-
nom vägar, der ingen reusky fot
förr transport och der, vill Gud, i en
mer framtid en handelsväg skall öppnas
för hela nordens befolkning. Men
kan säga hvilka gryende anlag och så
för närvarande trampa genom sistens
steg i trånga läroplaner, tränga i den
bemärkelsen, att der endast ett begränsat
mått af vetandets grunder meddelas
och inhemtas. Och här finnas elever,
som lofa gott för framtiden. Men
jag måste beklaga att här, liksom so-
ligen på många andra ställen inom vårt land,
vänder en betänklig slapphet i ungdomens
fyrisk: Ingen reff, ingen kraft och,
hvar värre än en and annat, ingen
lust och höj för en ungdoms idrotts-
färd i det fria. Vi äga en stor gårdplan.
Behöfver tumela gossarne mestert om
under frivakterna? — långt den fria.
Der är så tyst och så tomt, som i öde-
marker. Der äro fitta de 2 unga gubbar.
De — på sina bänkar och läsa sina
brevor eller blunda, i brist på friskt

och inom skolan. Vi ha på och
separatistisk. Men separatismen för

opparna och i skolan. Men separatismen för